

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ottaa valituksen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi,
- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 13.9.2005 antaman tuomion,
- hyväksyy ensimmäisessä asteessa esitetyn vaatimuksen, jossa vaadittiin kumoamaan komission 16.11.2001 tekemä päätös REM 09/00, jossa oli todettu, ettei esitettyä tuontitulien peruuttamista valittajan hyväksi voitu hyväksyä,
- tai toissijaisesti, että se palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi,
- velvoittaa komission korvaamaan yhteisöjen tuomioistuimessa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet ja aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Valittaja esittää edellä mainitusta tuomiosta tekemänsä valituksen perusteluina seuraavaa:

1. Valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lähtenyt soveltamisasetuksen⁽¹⁾ erityisesti 905–909 artiklan erheellisestä ja ainakin suppeasta tulkinnasta siltä osin kuin kyse on tullien palauttamista ja/tai peruuttamista koskevasta menettelystä. Oikeusvarmuuden periaate edellyttää nimittäin, että Ricosmosin oikeusaseman on oltava konkreettisesti tilanteessa ennakoitavissa. Ricosmosin mukaan näin ei ollut tässä asiassa menettelyn sellaisten pidentämisen johdosta, joista se ei tiennyt. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi lähtenyt erheellisesti rajoitetusta puolustautumisosoikeuksien käsityksestä, koska se on tulkinut suppeasti oikeutta tutustua oikeaan aikaan kaikkiin asiakirjoihin (sekä kansallisten tulliviranomaisten että komission asiakirjoihin).
2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu ei lisäksi ole sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa. Valittaja katsoo, että oikeusvarmuuden periaate edellyttää sellaisenaan myös, että ilmeisen laiminlyönnin puuttumisen toteamista koskevien kriteereiden on oltava selviä ja yksiselitteisiä. Juuri käsitteen ilmeisen laiminlyönnin puuttumisen suhteellisen joustavuuden takia näitä kriteereitä on tulkittava periaatteessa tyhjentävästi ja suppeasti. Laiminlyönnin on oltava ilmeistä ja olennaista ja sen ja todetun erityistilanteen välillä on oltava selvästi syy-yhteys. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole pannut tässä tapauksessa toisaalta erheellisesti joko ollenkaan painoa lainsäädännön monimutkaisuudelle ja valittajan suhteelliselle kokemukselle alalta tai ainakin niiden painotus on liian vähäistä ja toisaalta se on tulkinut väärin useita valittajan velvollisuuksia tai joka tapauksessa tarkastellut niitä turhan muodollisesti.
3. Valittajan mukaan komissio on sitä paitsi loukannut suhteellisuusperiaatetta, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomiois-

tuin ole myöskään pannut joko ollenkaan painoa uusille tosiseikoille, joista käy ilmi, että tullit olisi ollut jätettävä kantamatta tai ainakin se on pannut niille liian vähän painoa.

4. Valittaja katsoo lopuksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus oikeusriidan perustana olevista tosiseikoista on osittain virheellinen tai ainakin epätäydellinen.

⁽¹⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1)

Euroopan yhteisöjen komission 28.11.2005 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-422/05)

(2006/C 48/26)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 28.11.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Frank Benyon ja Mikko Huttunen, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- 1) toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 2002/30/EY⁽¹⁾ ja perustamissopimuksen 10 artiklan, luettuna yhdessä perustamissopimuksen 249 artiklan kolmannen kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut 14.4.2002 kuninkaan asetuksen, jolla säännellään siviilikäytössä olevien aliaänisuihkukoneiden yölentoja;
- 2) velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asetuksen säännöksissä määritetään lentokonetyypit, joita ei voida käyttää Belgian lentokentillä klo 23–6 välisenä aikana. Koska kuninkaan asetuksessa käytetään perusteena ohivirtausuhdetta, siinä käytetään eri lähestymistapaa kuin direktiivissä 2002/30/EY, joka perustuu tyyppihyväksyntämenettelyyn. Tämä vastaa asetuksen (EY) N:o 925/1999, joka on jo kumottu direktiivillä 2002/30/EY, lähestymistapa.

Direktiivin 2002/30/EY 16 artiklan, joka on tullut voimaan 28.3.2002, mukaan jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 28.9.2003. Belgian kuninkaan asetus on annettu ennen direktiivin täytäntöönpanon määräpäivää. Komissio huomauttaa, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan EY:n perustamissopimuksen 10 ja 249 artiklan, luettuna yhdessä, ja itse direktiivin soveltamisesta seuraa, että jäsenvaltioiden on täytäntöönpanoajan kuluessa pidätyttävä kyseisen sellaisten säännösten antamisesta, jotka ovat omiaan vakavasti vaarantamaan direktiivissä säädetyn tavoitteen saavuttamisen. Sellaisen lähestymistavan vuoksi, joka koskee käyttörajoituksia, joilla pyritään uudelleen tyyppihyväksytyjen siviilikäytössä olevien aliaänisuihkukoneiden poistamiseen käytöstä ja joka on täysin erilainen kuin direktiivin lähestymistapa, kuninkaan asetuksella vaarannetaan vakavasti direktiivillä säädetyn tavoitteen saavuttaminen.

(¹) EYVL L 85, 28.3.2002, s. 40.

Euroopan yhteisöjen komission 29.11.2005 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-423/05)

(2006/C 48/27)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.11.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat A. Caeiros ja M. Konstantinidis, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY, (¹) sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, (²) 4, 8 ja 9 artiklan ja direktiivin 99/31/EY 14 artiklan a, b ja c kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä

- sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja ympäristöä, ja sen estämiseksi, että jätteitä hylätään tai upotetaan tai että niistä huolehditaan valvomattomasti
- sen varmistamiseksi, että jokainen jätteen haltija antaa jätteet yksityisen tai julkisen jätteenkeräilijän tai sellaisen

yrityksen käsiteltäväksi, joka suorittaa jätteiden huolehtimistoimia tai hyödyntämistoimia, tai hyödyntää tai käsittelee jätteet itse noudattaen edellä mainitun direktiivin 75/442/ETY säännöksiä

- sen varmistamiseksi, että laitoksilla tai yrityksillä, jotka suorittavat jätteiden huolehtimistoimia, on siihen toimivaltaisen viranomaisen lupa
- sen varmistamiseksi, että liittyen kaatopaikkoihin, joille oli myönnetty lupa tai jotka olivat jo käytössä, kun kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 99/31/EY (³) oli saatettava osaksi kansallista oikeusjärjestelmää, siis 16.7.2001, kaatopaikan pitäjä valmistelee ja esittelee ennen 16.7.2002 toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi kaatopaikan kunnostussuunnitelman, joka sisältää lupaehtoja koskevat seikat ja kaatopaikan pitäjän tarpeellisia pitämät korjaavat toimenpiteet, ja sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen tekee kunnostussuunnitelman esittämisen jälkeen lopullisen päätöksen siitä, voidaanko toimintaa jatkaa, ja sulkee mahdollisimman pian ne kaatopaikat, joille ei ole myönnetty lupaa jatkaa toimintaansa, tai hyväksyy tarvittavat työt ja määrää siirtymäkaudesta suunnitelman toteuttamiseksi

2) velvoittaa Ranskan tasavaltaa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY, 4, 8 ja 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se hyväksyy useiden laittomien ja valvomattomien kaatopaikkojen toiminnan Ranskassa ja koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään vaarantamatta ihmisten terveyttä ja ympäristöä. Ranskan viranomaiset eivät kiistä näitä laiminlyöntejä, mutta kiistävät kuitenkin komission ilmoittaman laittomien kaatopaikkojen lukumäärän ja vakuuttavat, että näiden kaatopaikkojen ympäristövaikutukset ovat vähäiset, koska luvattomat kaatopaikat vastaanottavat vain kasviperäisiä jätteitä, kivimurskaa ja tilaa vieviä jätteitä.

Ranskan viranomaisten toimittamat tiedot eivät ole riittävät sen arvioimista varten, onko lupajärjestelmä yhteensopiva direktiivin 75/442/ETY 9 artiklan vaatimusten kanssa: jätteiden sijoilta, joiden pinta-ala on alle 100 m² ja joiden korkeus on alle 2 metriä, sekä tällaisten jätteiden hyödyntämistoimilta ei edellytetä lupaa. Ranskan viranomaisten tulkinta, jonka mukaan laittomia kaatopaikkoja ovat vain kuntien ilman lupaa pitämät kaatopaikat, on virheellinen, koska myös yksityishenkilö voi pitää kaatopaikkaa luvatta.